

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicorum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Elfizethetni a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, kigyó-utca 9. szám. Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Rendőrségünk.

A székesfejérvári rendőrfőkapitányi állásra hirdetett pályázat szeptember 25-én lejárt. Hir szerint csak négyen pályáztak, — azelőtt pedig: Reé István a jelenlegi helyettes kapitány, Polczer Péter alkapitány, Haselcer Károly és Gombás Albert.

A pályázati hirdetmény eredménye meglepően szegényes, mert tudvalevő dolog, hogy a székesfejérvári rendőrfőkapitányi állás igen szép fizetéssel van összekötve s az ambiciózus embereknek szép munkakört biztosítana. Napjainkban, midőn a legszerényebb állásokat is megrohanja a sok hivatalkereső, valóban érthetetlen, hogy a székesfejérvári rendőrfőkapitányi állásra oly kevesen pályáztak. A város jelenlegi alkalmas adminisztrációja, s rendőrségünk züllött állapotai megmagyarázzák azonban ezt a tartózkodást. Ugyan ki vágyna a szép fizetéses állásban ülni, kinek az ambíciója nyerne kielégítést, mikor egy ázsiai rendszer mindent megfertőztető légkörében kellene dolgoznia? Akiben van tehetség s a kiben van ambíció az bizony nem vágyik ide Székesfejérvárra rendőrfőkapitánynak!

Ilyen körülmétek után nem csodálhatjuk, hogy a főispánnak csak négy pályázó között lehet választania.

Az utóbb említett két pályázót nem ismerjük s így nem tudjuk ambíció, bizonyos összekötésbe helyeztet reménység, avagy a kétségbeesés hajtotta őket a pályázók közé. Mi azonban azt hisszük, hogy komolyan pályázók, — akik a kinevezésnél nagyobb megfontolással fognak elbíráltatni, csak Reé István és Polczer Péter.

Már kifejeztük nézetünket, s most ismétljük, hogy úgy Reé, mint Polczer igazán tiszteletre méltó uriembereknek tartjuk és személyük iránt szimpátiával viseljük. Sajnos azonban, mikor a rendőrfőkapitányi állásról van szó, akkor kénytelenek vagyunk úgy a személyes szimpátiát, valamint minden más érzelmi momentumot mellőzni, és úgy foglalkozni a pályázókkal a hogyan azt a város érdekei iránt megköveteli. Ez esetben pedig ki kell jelentenünk, hogy az a féltéves interregnum, amióta Reé és Polczer helyettesítették együttesen Seidelt semmi olyan változást nem hozott a rendőrség ügymenetében, a mely több volna a bürokratikus rendességénél s a melyben egy jobb jövőnek látnánk letéve alapjait. Benn a rendőrfőkapitányi irodában rend van, így mondják ezt és mi elhiszük. De a rendőrség teendője nem abban kulminál, hogy rendszeresen vezetett könyvei legyenek és szorgalmasan elintézett aktái. A rendőrség működését, működésének eredményét nem

a hivatalszobában keresni, hanem azt keresés nélkül is meg kell találnunk a városban mindenütt. Ha pedig a városban nézünk szét azt tapasztaljuk, hogy ott nem változott meg semmi.

A közérkölciség állapotáról, annak rohamos súlyosodásáról már írtunk — természetesen annélkül, hogy a mi figyelmeztetésünknek bármilyen eredménye is lett volna. Mintha süket fülekre találna ott a városban minden jobbindulatu fölszólalás. Nem törődnek sem egyesek panaszával, sem a sajtó felszólalásával s legteljebb csak azon boszankodnak, hogy még most sem untunk bele a figyelmeztetésbe és most sem akarjuk belátni, hogy hibaváló törekvés ettől a rendszertől a város érdekeinek megfelelő adminisztrációt követelni. De hát mi a kötelességünket megtettük, megteesszük s megfogjuk tenni a jövőben is, tekintet nélkül, hogy milyen az eredmény. Ha nem élne bennünk az az erős hit, hogy ennek a rendszernek előbb-utóbb buknia kell, akkor is megteennék saját lelkiismeretünk megnyugtatására.

Bármerre tekintünk sehoh sem látjuk a rendőrség működésének jótékony eredményét, de annál gyakrabban tapasztaljuk tehetetlenségét.

Csak egy-két jellemző példát hozunk fel erre nézve.

A városban lépten-nyomon kőbor ebekkel találkozunk, de a kapuk előtt is igen sok helyen ott ácsorognak a komondorok lesve, hogy mikor vetődik arra egy szerencsétlen ember, a kit megtéphessenek vagy legalább is alaposan megijeszthessenek. A kutyák gazdái között igen kevés azoknak a száma, a kik felügyelnek rossz nevelésű kutyáikra s azokat az udvarban tartják, sőt igen sok van közöttük, a kik igen mulatságosnak tartják a megijedt emberek ugrándozását és titkon hasonló hűsködésre buzdítják kutyáikat.

Pár hónappal ezelőtt a helyettes rendőrfőkapitány kutyája harapott meg egy gyermekét, nemrégiben pedig egy urinót mart meg egy komondor. Ez utóbbi esetet a „Székesfehérvári Hírlap“ szövé is tette, — az első mi elhallgattuk, miután azt hittük, hogy az egy igen kellemetlen véletlenség. Azt kell azonban tapasztalunk, hogy ez itt Székesfejérváron igen gyakori dolog s a kutyák éppen olyan szabadon garázdálkodhatnak a megye székhelyén, mint akármelyik elhagyott tanyán. Pedig erre nézve van miniszteri rendelet is, de az bizonyosan ismeretlenül hever a levéltárban valahol.

Itt volna az ideje, hogy tegyen ez irányban valamit a rendőrség, mert tegnap is járt szerkesztőségünkben közéletünk egyik kitérősége s panaszkodott, hogy

kis fiát a napokban alig volt képes megmenteni egy mérges kutya támadásával szemben. Ez talán már még sem tűrhető! Hiszen itt a városban nem jár minden békés polgár fütykőssel az utcán, pedig a jelenlegi viszonyok között ez úgy látszik nélkülözhetlen!

Semmivel sem bosszantóbb kevésbé az a közönyösség, a melylyel a kolduló cigányasszonyok erőszakoskodásával szemben viselkedik a rendőrség. Nem csak az utcán fogják el a járó-kelőket s türehtetlen szemtelenséggel koldulnak, de a házakba is behatolnak s tolokodásukkal nap-nap után bosszantják a lakókat. Ismerni kell ezt a népséget, s annak telhetetlenségét, hogy fel tudjuk fogni, minő kellemetlenséget okoznak, eltekintve attól a mindennapi dologtól, hogy a kezükgyébe eső dolgokat elemelik. Borzad a jobb izlésű ember hallatára azoknak a trivialis átkoknak és szidalmaknak, a melyekkel elutasításuk esetén illetik a házbelieket.

Naponkint van alkalmunk magunknak is látni hasonló esetek ismétlődését, de több urinó is jött hozzánk panaszra, mert mint mondják semmi reményük, hogy a rendőrség az ő panaszukat figyelembe vegye. Sajnos bennünket is azzal utasítottak el a városházán, hogy nem képesek megrendszabályozni a cigányasszonyokat.

Ime így állunk a rendőrséggel! A közérkölcöket megjavítani nem tudja, — mert Tischler Fanni üzelmét is azzal megegetik, hogy nem képesek őt ellenőrizni, de sőt a kutyák és a cigányasszonyok garázdálkodásaival szemben is tehetetlenek. Nem jogosan kérdezzük-e tehát, hogy akkor mire való a rendőrség? Miért áldoz a város oly nagy összeget a rendőrségre, ha ilyen kisebb dolgokkal szemben is tehetetlen? — Ugyan miképpen bizhatnánk nagyobb ügyekben s nagyobb érdekeink megvédelmezésében a rendőrségben, ha még ilyen esetekben is tehetetlennek mutatja és vallja magát?

Mert ott vannak biciklisták is, a kik szabadon nyargalásznak a járdákon úgy mint a hosszú sétányon s bár nem régi-ben adott ki erre nézve rendeletet a belügyminiszter, nincs senki, a ki respektálja. Azt mondják erre, hogy e miniszteri rendeletet ismerik a biciklisták is, miért nem követik Hát csak nem azért mert ismerik a mi adminisztrációkat is és tudják, hogy a miniszteri rendeleteket itt nem szokták figyelembe venni! Ezt a rendeletet csak akkor fogják a biciklisták kötelezőnek elismerni, ha egyszer megbirságozzák őket!

No de ilyen merész reményeket ne tápláljunk. A rendőrség azt hiszi tökéletesen megfelelt hivatásának, ha egy-két

csavargót s vasárnapi verekedőt hetenkint lecsukát.

Ez volt Seidel alatt is a rendszer, s ez ma is, és a mint a rendőrfőkapitányi állásért pályázók névsorát áttekintjük, le kell mondanunk arról a reményről, hogy ez a rendszer a közel jövőben változást szenvedjen. Sem Reé, sem Polczer nem bírtak félévi működésük alatt hivatásuk magaslatára emelkedni, — ki hiszi, hogy fognak tudni ezután rendet csinálni?

A polgármester sem hiszi! Ha hinné nem hívott volna össze egy szűkebbkörű értekezletet, a melyen megállapították, hogy a rendőrség mai szervezetében nem képes megfelelni hivatásának, s azért szükséges egy I. alkapitányi állás szervezése 1200 frt évi fizetéssel és 300 frt lakbérrel.

A körülményekkel ismerősök azt mondják, hogy ez állás rendszeresítésének az a célja, hogy Reé kinevezetése esetén Polczert kárpótolják vele.

Van e elhallgatott célja ez állás rendszeresítésének, s ha van mi az? — ennek a kutatása kívül esik ezuttal a mi érdeklődésünkön s csak magát a célba vett újítást bíráljuk el.

Az a körülmény, hogy a polgármester a vezetőséget akarja megerősíteni, kétségtelemné teszi azt, hogy ő a rendőrség vezetésében látja a hibát.

Nagyon helyesen hivatkozik a „Székesfehérvár és Vidéke“ a polgármester korábbi nyilatkozatára, midőn Seidel Lajos idejében azt mondotta, hogy a rendőrség-nél a vezetésben nincs hiba s egyedül csak a legénység kis létszáma az oka mindennek. Ha most a polgármester mégis a vezetőséget erősíti a legénység helyett, ezt látja legsürgősebb intézkedésnek, ugy vagy időközben sikerült neki jobban megismerni rendőrségünket, vagy pedig ma sokkal rosszabbnak tartja a vezetést, mint Seidel idejében? Bármelyik álljon e kettő közül,

világos, hogy nem a legegyszerűbb utat akarják választani a kérdés megoldására.

Nem új alkapitányra, hanem egy állásának minden tekintetben megfelelő új főkapitányra van szükségünk. Mert ha Reé és Polczer nem képesek a rendőrség vezetésére, nem lesznek képesek akkor sem, ha még egy alkapitányt adnak hozzájuk. Ez tehát hiábavaló pénzpozsekolás, a mely ellen a polgárság nevében tiltakozunk.

Elég magas már a pótdólk, a melyet sok szükséges, égető kérdés megoldása ugy is emelni fog, ne akarják egy újabb állás szervezésével terveiket szaporítani. Eleget elnyelt a nyomorult adminisztráció, ideje hogy máshová fordítsuk pénzünket.

Más rendszert és nem új alkapitányi állást kérünk a rendőrség részére.

A katolikus autonomia.

II.

(P.) Szándékunk lévén Csorba Ferencnek „A kath. országos autonomiáról“ című röpiratát tévedéseiben megvilágítva állítani e lap olvasói elé, jelen cikk keretében ama nem kevésbé fontos és a röpirat által kétségbe vont jogról fogunk szólni: ha valjon van-e a katolikusoknak joguk autonomiát követelni?

Az 1871. évi autonomiái kongresszus, melynek a legfelsőbb leirat értelmében folytatását képezi a most összeülő kongresszus — akkori munkálatainak az általános határozatokat magában foglaló 1-ső fejezete így szól: „A magyarországi katolikusok egyházi és iskolai ügyeik intézésében az 1848. XX. törvénycikk 2. §-a szerint őket megillető önkormányzatot, az egyházi és világi hívők közös részvételére és befolyására alapítva szervezik.“

Ezen alaphól kiindulva követelik a katolikusok maguk számára az autonomiát.

Az 1848. évi XX. t.-cz. 2. §-a pedig így szól: „E hazában bevett törvényes felekezetre, különbség nélkül, tökéletes egyenlőség és viszonyosság állapittatik meg.“

A röpirat írója szerint itt nincs említés téve se egyházi, se iskolai, se bármelyik más

önkormányzatról. Sőt e §. intentiója nem is vonatkozik, de nem is vonatkozhatik a kath. vallásra, mert e vallás egykoru a magyar állammal s így nem sorozható a recepta religiók közé, melyekről a §. kizárólag szól. E vélemény helyességét — folytatja tovább — még megerősíti a 3. §., mely kimondja, hogy „Minden bevett vallásfelekezetnek egyházi és iskolai szükségletei közzálladalmi költségek által fedezendők s ez elvnek részletes alkalmazásáról a miniszterium az illető hitfelekezetek meghallgatásával a közelebbi törvényhozás elé kimerítő javaslatot fog terjeszteni.“

A röpirat szerint az e §-ban foglalt állami ellátás elvének alkalmazása a kath. egyházra, szükségképpen maga után vonta volna az egyházi javak teljes államosítását, a mit pedig bizonyára maga a kongresszus sem óhajtott.

A logikai szükségesség ereje ezek után így állítja fel a dilemmát a röpiratban: ha a kongresszus a kath. egyházra is vonatkoztatnak ismeri el a 2. §-t és arra támaszkodva követel autonomiát, ugy reá vonatkoztatnak kell elismerni a 3. §-t is, mely pedig szükségképpen magában foglalja az egyházi javak államosítását.

Nézzük közelebbről, mennyiben van igaz a röpiratnak?

Pusztán a szavakat tekintve, a 2. §. lát-szólag nem vonatkozik a kath. vallásra, mert „törvényesen bevett vallásfelekezetekről“ szól; már pedig nincs törvényünk, mely a kath. vallást befogadottnak, bevettnek nyilvánítaná, mert a kath. vallás egykoru a magyar állammal, — az a magyar állam vallása.

De hát fájdalom, ez is csak látszólag van így!

Mert különös ugyan, de széles e magyar államban senki sem találja azt az államvallást. Maga az állam nem ismer államvallást; magát minden vallás és felekezet fölé helyezve, szemében a kath. vallás csak a többség vallása, semmi egyéb. Az a hiszik, hogy a röpirat írója is elismeri ezt.

De ha a hath. vallás megszűnt államvallás lenni, ugy jogos és nagyon helyén való a kérdés, hogy mikor történt ez, és mi fosztotta meg államvallási jellegétől?

A felelet csak az lehet, hogy az 1848. évi XX. t.-cz. 2. §-a.

Es e §-ból a mi kedvezőtlen és jogfosztó consequenciák csak levonhatók voltak a kath. vallásra 1848-tól fogva, azok le is lettek vonva, és gyakorlatba is lettek hozva. A kath. vallás

Az őrangyal.

— Elbeszélés. —

— A »Fejermegyei Napló« tárczája. —

Írta: Csisszér-Ugróczy Ida.

(Vége.)

Anna meglepetten emelte Tiborra ragyogó szemeit, sokat emlegették barátnői a szép, de hidegszívű képviselőt. Titkon ő is vágyott a márványszívű embert megismerni. Midőn oly váratlanul előtte állt, kissé zavarba jött, de csak egy pillanatra, azután nyájasan nyujtá kezét unokahivérének.

— Már miért nem jött előbb — mondá. — Most már egyetlen tánczezel sem rendelkezem, mind el van foglalva. Hiába néz rám oly csodálkozva, nem, nem lehet egyetlen fordulót sem adnom, — s kedves naivsággal nyujtá táncrendjét — nézze meg s meggyőződhetik, hogy igazat mondtam.

— Ej, ej! mily elbizakodott az én kicsi lánykám! azt hiszi, mindenki azért van itt, hogy vele tánczoljon — mondá nevetve a nagymama. — Elfeledded, hogy Tibor még gyászol s így nem tánczolhat, ha akarná is.

Anna elpirult.

— Bocsanat! — rebegé — ez az első bál egészen megzavart. Ugy-e most engem meggondolatlan, szeles gyermeknek tart!

— Ellenkezőleg! szeretetreméltó kis hugocskát reménylek kegyedben találni, — válaszolt Tibor s lángoló szög nyag szeméit áthatóan függésté a bájós hölgyre.

— Ha már nem tánczolhatunk együtt, szabad karomat ajánlani legalább egy sétára? — kérde Tibor.

Anna kérdőleg tekintett nagyanyjára s mosolyogva fogadta el az ajánlott kart. Hosz-szu ideig sétáltak. Tibor édes merengéssel halgatta a dallamoson csengő hangot, hideg szive önkénytelenül felmelegült, életunt arczán a társalgás közben gyakori mosoly mutatkozott.

Hogy mi vonzotta őt oly csodásan az első találkozásnál annyira rokorához, azt nem tudta volna megmondani, csak azt érezte, hogy az ifjú hölgy vidor lénye, gyermeketeg kedélye egészen megidézte. Már rég vége volt a bálnak, magányos szobájában pihent és még mindig hallani vélte ama kedves csengő hangot, s még mindig maga előtt látta a kis tündér bájós alakját, mintha érezte volna, hogy Anna lesz ama fényugár, a mely az ő sivar lelkét kivezeti a szomorúság honából.

Négy hét mult el az athleta-bál után. Hideg téli nap volt a sűrűn hulló hópolyheket az északi szél az utcán járó-kelők arczához vagdosta s ezért mindenki sietett meleg szobájába, a barátságos kandalló közelébe. Zámory grófnő is ott ült salonjában a kandalló előtt. Fejét a támlány oldalára hajtá, szeméit szereteljes bensőséggel nyugtatá Annán a ki lábait előt alacsony számolyon ült. Jó ideje halgattak, míg végre Anna fejét felemelte s a grófné kezét megragadva ajkához vonta.

— Nagymamácskám kérlek törjök meg a csendet, mesélj nekem valmit.

A nagymama szeliden hajlott le a szöke fejecskéhez, hosz-szu kímélve tekintett az ábrándos szemekbe, mintha az akarta volna kutatni, vajjon miről is szeretne hallani a kis ábrándozó.

— Mit meséljek neked kis madaram? —

kérdé szeliden. — Elmondjam a regét arról a tündérhercegnőről, a ki tizenkét olyan aranytojással bírt, hogy mindegyik egy-egy titkos kívánságot rejtett, vagy éppen a márványszívű lovagról, a kit a legszebb női szemek és a legbájosabb ajkák sem tudtak meghódítani vagy tán a Hamupipókérről akársz hallani?

— Nem! nem! a tündérregékből már rég kinőttem. Kutass emlékeid között, bizonyára fogsz ott találni valami érdekes történetecskét.

— Hiába kutatok, gyermekem, nem találók.

— Megengeded, hogy én keressek? szólt Anna hamis mosollyal. — Nos tehát én arra kérlek, beszéld el első szerelmed történetét.

Ej! ej! kis leány de kíváncsi vagy különben ugy sem beszélhetnék erről sokat, mert első szerelmem az utolsó is volt.

Ugy-e nagymama, a te meggyőződésed is az, hogy csak egyszer lehet szeretni.

— Igen gyermekem! én nem osztom ama költő nézetét, a ki elég merész volt állítani, hogy a nők mindig legutolsó szerelmüket tartják az elsőnek és igaznak. Hitem szerint a szerelem szent, a jó isten oltja azt szívünkbe, azért igazán, eszményien csak egyszer lehet szeretni.

— Pompásan beszélsz, kedves nagymama! mintha csak lelkeimből merítetted volna elveidet. Folytasd tovább, minden szavad visszhangra talál szívemben. Beszélj nekelem sokat, nagyon sokat a szerelmről, s hízolgóleg ölelte át a grófnő nyakát s esdekelve nézett a jóság-teljes szemekbe.

A grófnő egy lehetőszerű csókot nyomott unokája homlokára s mosolyogva jegyezte meg, hogy az ő korában már nincs mit beszélni a szerelmről, különben is azt csak érezni lehet.

elvezette előjogait, miket eddig a többi felekezetekkel szemben élvezett és megszűnt államvallás lenni.

Nem egyéb tehát hín szörszálhasogatás-amaz állítás, mintha az idézett 2. §. nem vonatkoznék a kath. vallásra. Nagyon is vonatkozik és végrehajtásában vonatkoztatták is egész az abszurdumig.

E tény világosabbá lesz az által, ha tekintetbe vesszük, hogy e nagy horderejű §. a debreczeni superintendensia kérvénye folytán hozatott.

A protestáns felekezetek között a teljes egyenlőség és viszonyosság meg volt már amugy is; a debreczeni superintendensia részéről tehát nem lett volna okadatolt egyenlőséget kérelmezni a protestáns felekezetek között; de nem is ez forgott a superintendensia fejében. E hazában csupán a kath. vallás foglalt el kiváltságos állást előjogaival a protestáns felekezetekkel szemben; ez a kiváltságos állás volt a bántó szálla a protestánsok szemében. Ezt megszüntetni, katolikus vallást egyenlővé tenni a többi felekezetekkel — ez volt a superintendensia törekvése — és e törekvés aratott győzelmet ama §-ban.

Es ha már e §. minden súlyos következményeit éreztették a kath. egyházzal, ha azt spanyolcsizmaként huzva reá, összetörték általa eddig élvezett előjogait, elvették államvallási jellegét, egyenlővé tették a többi bevett felekezetekkel éppen az idézett §-ban foglalt egyenlőség és viszonyosság elvénél fogva látva ezeket mégis azt vitatni, hogy e §. nem vonatkozik a kath. vallásra, ehhez legalább is exotikus gondolkodás kell.

A röpirat írójának logikája ott bicsaklik, midőn érvelésének alapjául a XX. törv. czikk téves és helytelen magyarázatát veszi. Hibás lévén az alap nagyon természetes, hogy a belőle levont consequentiáknak is hibásnak, téveseknek kell lenniük. A XX. törv. czikk ugyanis a felekezetek egymás közötti viszonyát rendezi és gyakorlati végrehajtásában is mint ilyen lett alkalmazva a kath. egyházra. Így pld. eddig a protestánsok kötelesek voltak bizonyos mértékben megtartani a kath. ünnepeket — ez most megszűnik; vegyesházasságoknál, ha az apa kath. volt, valamennyi gyermeknek katolikusnak kellett lenni — ez az egyenlőség elvénél fogva megváltozik; a szent-szék a vegyesházassági ügyekben eddig mindkét félre kötezőleg ítélt — ez a viszonyosságnál

fogva meg szüntették stb. Nem érinti tehát a törvény a felekezeteknek az államhoz való viszonyát, a melyből pedig a röpirat érvelése kiindul.

Ha e törvény gyakorlati végrehajtásában nem érintette volna a kath. egyházat, ugye ez a többi bevett felekezetekkel szemben továbbra is megtartotta volna államvallási jellegét, mely esetben talán az igazság nagyobb mértéke esett volna a röpirat érvelésére; de mert éppen e §. fosztotta meg a kath. vallást uralkodó jellegétől és sorozta a recepta religiók közé, tehát a kath. egyház az e §-ban fektetett egyenlőség és viszonyosság elvénél fogva, maga számára is követeli a neki biztosított autonómiát.

Nem fogathatjuk el tehát komolynak a röpirat 2-ik §-ra vonatkozó ötletszerű, csak olyan, ha akarom vemhes, ha akarom nem vemhes féle értelmezését.

Nagyon helyes alapra helyezkedett tehát az 1871-ki congressus, midőn éppen az idézett törvényben gyökerezőleg követelt autonómiát. A paritás alapján az államnak meg kell engednie, hogy a most már elfogadott kath. felekezet, ugyanazon viszonyban legyen az államhoz, mint a többi felekezetek. Miután pedig a többi felekezeteknek teljes autonómiájuk van, ugyanehez joga van a kath. felekezetnek is.

De joga van a kath. egyháznak az autonómiahoz a törvénybe iktatott vallásszabadság elvénél alapján is. A vallásszabadság, mint ilyen, nem pusztán a vallás gyakorlására vonatkozik, de magában foglalja mindama jogokat, melyeknek alapján bármely felekezet saját ügyeit szabadon rendezheti. Magában foglalja tehát az örendelkezésnek, az önkormányzatnak szabadságát is.

Hogy a katolikusok teljes joggal követelik az autonómiát ezt elismeri az 1848-iki kormány kultuszminisztere Horváth Mihály is, ki tisztán az egyenlőség és viszonyosság elvére támaszkodva nem tartotta ez elvekkal összeegyeztethetőnek azt, hogy míg e törvény a gyakorlati végrehajtásában a kath. vallásra is alkalmaztatott és azt megfosztotta eddigi előjogaitól, egyenlővé tette a recepta religiókkal — addig ugyanazon törvényben biztosított jogok és előnyök részesévé pedig ne tétessék: tehát 1849. évi aug. 20-ára az autonómia megalkotása céljából Pestre közzgyűlést hirdetett, ugyanazon évi június 15-éről keltezett, eme csak kivonatban közölt irattal: „Mélto fájdalommal kell tűrnie... a katolikusoknak, hogy

mielen más felekezetek... végre szerencsések voltak vallásukat... felszabadítani, s egyházi ügyeikben önkormányzólag intézkedni: a kath. egyház mindvégiglen oly súlyos gyámság alá volt helyezve, miszerint annak kor és körülmények szerint felmerülő érdekei melléke, gyakran önző és alacsony czélokra feláldoztatván, az egyház kebelében minden szabadabb kifejlés teljesen lehetetlenné vált.

„A kath. egyház ily lealacsonyító helyzetben tovább nem maradhat. Kell, hogy a kath. egyház is visszaszerezje autonómiáját s önkormányzati jogát...”

„Az ország kormánya illetlenül fennakarja s fogja tartani minden, tehát a kath. vallásnak is az utolsó pozsonyi országgyűlésen (1848. XX. trv. cz.) biztosított szabadságát;...”

Sajnos, hogy a beallott politikai események végé vetettek e mozgalomnak. Többet is vesztettünk akkor s az elmék mással voltak elfoglalva.

De hogy ezek után miként lehet az idézett §-t a kath. egyházra nem vonatkoztatni állítani, azt nem tudom.

A mi pedig a 3. §-t illeti, melyben az állami ellátás elvének alkalmazása a röpirat szerint szükségképpen maga után vonta volna az egyházi javak államosítását — hát mi ezt a szükségességet semmiképpen sem tudjuk kimagyarítani az idézett §-ból és pedig azon egyszerű oknál fogva, mert nincs is benne, akár a §. holt betűit, akár annak végrehajtását, akár a törvényhozó intencióját vesszük is figyelembe.

„Minden bevett vallásfelekezetnek egyházi és iskolai szükségletei közálladalmi költségek által fedezendők...” Mit jelenthet ez?

Csupán azt, hogy a mennyiben a felekezetek közül egyik vagy másik szegénységénél fogva rá lenne utalva, azt az állam segíelje. Ezt jelenti és semmi egyébét. Mi legalább széles e hazában nem ismerünk vallásfelekezetet, mely egyházi és iskolai szükségleteit kizárólag az állam pénzéből fedezné.

De a törvény végrehajtásában is ezen intenció nyilvánult egész a röpirat megjelenéséig. Az állam segíelje a felekezetek szegényebb egyházeit és iskoláit itt-ott, — a hol éppen segélyért fordulnak hozzá.

Már, hogy aztán ezen segélyezésből vonatkoztatva azt a kath. egyházra — szükségképpen az következzék, hogy az egyházi javak államosításának — ezt öszintén szólva, nem tudjuk megérteni.

— Igazad lehet! de oly unalmas ez a mai nap; a hó folyton esik s így aligha kapunk látogatást.

Anna felkelt s az ablakhoz lépett.

— Milyen kiállhatatlanok a férfiak, — folytatta. — Csak egy kis hideg s hó kell, s ók visszariadva átengedik minket az unalomnak martalékul.

— Hálátlan! mily igazságtalanul vádoloz

— mondá az öreg grófnő. — Elfeleddet már, hogy Tibor, az athletikál óta naponkénti látogatónk, őt a legrosszabb idő sem tartá vissza.

Anna elpirult s némi zavarral válaszolt: — Ne mentesd! ő ma, midőn oly nagyon vágyom szellemes társalgás után, ma éppen nem fog eljönni. Több mint egy órája, hogy késik. Tibor is oly kiállhatatlan, önző, kényelemszerető, mint minden férfiú.

— Ennyi vád hallatára összeroskadok! — hangzott a teremajtóból, melyen Tibor lépett be. — Kérem, sziveskedjék büneimet elosorolni, hadd védjem magam, — mondá s tiszteletteljesen csókolta meg nagynénje kezét, míg Anna előtt mélyen meghajolt.

— Ne is kérdezd őt Tibor, Anna ma nagyon szeszélyes, duzzogó gyermek.

— Igen duzzogtam, mert a nagymama nem akart mesélni. Ugy-e Tibor, ha én magát megkérem, fog maga nekem valami amerikai kalandot elbeszélni, — szolt Anna s kis kezét bizalmasan nyujtá feléje, míg szeméit lelkesen emelte Tiborra; annyí tűz, annyí szerelem sugárzott azokból a ragyogó csillagokból.

A merengő tekintet képes regzésbe hozta Tibor szívét. Anna közőnyös tárgyról beszélt ugyan, de szeméből kiolvastva, mennyire övé a kedves leány. Szeretett volna lábai elé borulni.

de a nagymama jelenléte visszatartá. Így csak egy mély sóhajjal könnyített keblén.

— Parancsoljon bármit, kedves Anna, s én örömet teljesítem, de kaland elbeszélését ne kívánjon, mert rossz regelő tehetségem van.

— Hagyj fel bohó kívánsággal, — szolt közbe a grófnő, — különben sem illik egy gyermekleánykának annyira érdeklődni a kalandok iránt.

— Már megint gyermeknek nevezesz, te csunya, rossz nagymama, — válaszolt kedves duzzogással Anna. — Azért is megmutatom, hogy nem vagyok az. Én beszélek el egy kalandot, a mi velem történt.

— Anna, mily éretlen beszéd ez? Ugyan mitéle kalandot lehetett volna neked, — szolt feddőleg a grófnő.

— Tulajdonképen nem is éppen kaland, de azzá lehetett volna. Még hat év előtt történt, akkor, midőn a nyári idényt a paradízi fürdőben töltöttük. A fürdői idény bevégeztével Corell grófnőhöz mentünk látogatóba, kinek birtoka Paradízi közelében van.

Emlékszel, nagymama, mily pajkos, szeles gyermek valék, igazi kobold, egész nap kint bolyongtam a virágos réteken. Legnagyobb gyönyörűt abban találtam, ha beszaladhattam a rozсок közé; hiába intettek, hogy kárt teszsek, azért mégis, ha szerét tettem, megint csak oda siettem. Egy késő délután, midőn te a grófnővel sakkoztál, ismét kiszöktem, erős szél fujt, az érett kalászok oly hívogatóan susogtak, én kipirult arccal, lázas sietséggel futottam a rozson át, midőn végére értem, kitekinték, előttem pár lépésnyi távolban sűrű fenyves erdőre bukkantam; oda akartam menni pihenőt tartani, de hirtelen visszahúzódtam; egy magas

férfit láttam közeledni az utolsó fához, azt is észrevettem, hogy valami fénylő tárgyat helyezett a fa mögé, míg ő a fához támaszkodva, mély gondolatokba merült.

— Szerettem volna megtudni, mi lehet ama fényes tárgy, s én halk, óvatos léptekkel, észrevétlenül a fához mentem; képzeljék csak, egy pisztolyt találtam a fiúben; a pajkosság szelleme felébredt bennem, megakartam bosszantani az ismeretlent. Elvettem a pisztolyt s helyébe fehér lilomba szurt Jézusszív-virágot, nekem is keblem ékességét képező virágomat tettem. Cselem sikerült, ő nem vett észre semmit. Sebeseen futottam vissza s a rozsonok szerencsésen haza értem. Csak otthon jutott eszembe, hogy más tulajdonát nem volt jogos elhoznom, s maj. holnap visszaviszem, gondolám, de nem tehettem, mert a nagymama sürgő táviratot kapott s még az éji vonattal Pestre utaztunk. Zavaromban a pisztolyt bábuim közé egy dobozba rejtettem. A mint Pestre érkezünk, a nagymama azonnal beadott az angol hölgyek zárdájába, ott négy évet töltöttem. Ezen idő alatt teljesen megfeledeztem a pisztolyról, csak tegnap találtam meg gyermekkori játékaim között; midőn megpillantám, sajátos érzés fogott el, feltettem magamban, hogy addig nem nyugosom, míg tulajdonosát fel nem találom... Ez az én kalandnak nevezett történetem; majd megmutatom szákmányomat! — es bees léptekkel ment irásztalához, melynek fiókjából kivette a C. T. betűs esztős pisztolyt.

Tibor fénylő szemekkel nézett a kedves alakra, azíve lázasan dobogott. Tehát ő volt a kis tündér, aki abban a végzetes pillanatban más irányt adott szándékának! Most érté, miért

Ez nagyon hasonlítana ahhoz, midőn egy félkegyelmű, de gazdag embertől elveszik vagyონát, nem azért, hogy abból felesen ellássák, hanem hogy abból segyélyezzek.

Nem tételezzük fel, hogy a röpirat írója ily véleményt tápláljon a katolikusok iránt, de excentrikus logikáját sem fogadjuk el komolynak.

Néppárti gyűlések.

Az elmúlt vasárnapon a néppárt ismét több helyen tartott népgyűlést, az ezernyi népek lelkesedése között, beigazolvva azt a nagy igazságot, a melyet *Zichy* Nándor gróf legközelebb egyik népgyűlésen mondott, hogy a néppárt sohasem volt erősebb, mint most.

A *Zurányban* tartott néppárti gyűlésen *ij. Zichy* János gróf a néppártnak büszkesége mondotta el beszámoló beszédjét. A kerület polgársága nagy lelkesedéssel fogadta ugy képviselőjét, mint a kíséretében érkező *Asbóth* János orsz. képviselő is. *Zichy* János gróf beszéde egyike a legértelmesebb és legszebb beszámoló beszédnek, a melyeket valaha olvastunk. Olyan őszinte és világos képét tárja elénk a helyzetnek, hogy minden igaz magyar embernek el kellene olvasnia, hogy világosan lássa a mai helyzetet, a melyet a különböző lapok tudósításai hazug megvilágításba helyeznek. Most nem írunk többet erről a beszédéről, de legközelebb egész terjedelmében fogjuk közölni, hogy minden olvasónk gyönyörködhesék benne.

A *vasvári* néppárti gyűlésen *Buzáth* Ferencz a rumi kerület országgyűlési képviselője mondotta el beszámoló beszédét. A gyűlés elnöke *Zichy* Aladár gróf orsz. képviselő volt, a ki rendkívül nagyhatású megnyitó beszédet mondott, mely a hallgatóságot megható lelkesedésre ragadta. Perczekig tartó éljenzés szakította meg beszédét több alkalommal, mely beszéde végén ritka tüntetéssé változott.

Zichy Aladár gróf lelkes beszéde az egész

vonzódott már az első találkozásnál a kedves gyermekhez.

— Ime a corpus delicti, — mondá Anna, felmutatva a pisztolyt. — Reményem, kedves Tibor, maga is fog nekem segíteni tulajdonosát feltalálni.

— Nem kell messze fáradnia, — válaszolt Tibor meghatóttan s elővette tárczájából a gondosan megszártított két virágot. — Nem is kell magyarázat; e két virág megmond mindent. De tudja meg azt is, drága Annám, hogy maga akkor egy életet is megmentett, mert ha ki nem cseréli a fegyvert, akkor kétségejtő helyzetben öngyilkossá leszek.

Anna ijedve tekintett Tibor komor arczára. Szíve elszorult a borzasztó gondolatra.

— Hallod nagymama, Tibor öngyilkossá skart lenni, suttogá meghatóttan.

— Adjunk hálát az égnek, hogy nem így történt! Nem hittem volna, midőn szeles unokámat megpirongattam kuszalt fürteier, hogy ő akkor egy életet mentett meg!

— Ugy van, kedves néném. Anna lett ürügyem, visszaadott az emberiségnek s önmagának; én tehát arra kérem, hogy a megmentett életet fogadja el, forrón szerető szímmel együtt; — mondá Tibor s ragyogó tekintettel szorítá meg Anna remegő kezét.

— Nagymama szabad elfogadnom? — suttogá Anna alig hallhatóan.

— Tedd azt, gyermekem, hiszen tudom, hogy szeretted s lelkem régi óhaja az, hogy ti egymáséi legyetek.

Tibor hálásan emelte ajkához a nagymama kezét s átszellemült tekintettel ölelte keblére Annáját s ott a nagymama előtt adta az első csókot piruló menyasszonya ajkára.

hallgatóságot annyira fölvillanyozta, hogy az egész gyűlés lefolyása páratlan lelkesedés között folyt le. *Buzáth* Ferencz a kerület képviselője ebben a lelkes hangulatban tartotta meg szép beszámolóját, mely még szorosabbá fűzte a kapcsolatot a népszerű képviselő és választó közönsége között. Utána *Major* Ferencz dr. Szombathely orsz. képviselője, városunknak volt tiszti főorvosa lépett az emelvényre, hogy egy röktönzött beszéddel még magasabbra fokozza a lelkesedést lángját a hallgatóságban. Akkor érkezett meg *Kálmán* Károly orsz. képviselő, a híres népszónok. Elmondhatjuk, hogy egyedül csak ő lehetett képes arra, hogy *Major* lelkes és mindenkit magával ragadó beszéde után, még tudta fokozni a lelkesedést.

A népgyűlés után fényes banket volt.

Magyaródon Pestmegyében nem kevesebb lelkesedéssel jött össze mintegy kétezer választó polgár a környékből, hogy meghallgassák *Zichy* Nándor grótot a néppárt ősz vezérét, a ki a népgyűlésen elnökölt.

Elnöki beszédében a hitélet erősbödésének szükségét hangoztatta s ezzel kapcsolatosan utalt a legújabb királyi kegyre, melynek szent Gellért püspök és Pázmány Péter bibornok szobrai felállításával félreismerhetlenül ez a szándéka volt. Beszéltek még *Lepsényi* Miklós orsz. képviselő és *Semendán* Sándor dr. ügyvéd, s végül ismét *Zichy* Nándor gróf tartott lelkes hangú záró-beszédet.

A néppárt holnap vasárnap két helyen *Nagy-Szombatban* és *Somogy-Szent-Balázson* tart népgyűlést. *Nagy-Szombatban* *Zichy* János gróf elnököl, *Zelenyák* János dr. és *Rakovszky* István fognak szónokolni, s a somogy-szent-balázi gyűlést maga *Zichy* Nándor gróf vezeti s kivüle *Major* Ferencz dr., *Mocsy* Antal és *Kálmán* Károly országos képviselők beszélnek.

Rablótámadás.

Éppen mai vezércikkünkben emlékezzünk meg azon siralmas állapotról, a melyben rendőrségünk vergődik, mikor a legromantikusabb rabtámadásról értesülünk, mely itt a város határában történt, s melynél lefolyásában érdekesebbeket, még a régi betyár világ sem produkált.

Az eseményről a rendőrség a következő értesítést adta ki:

Ma két hete *ij. Lovasi* János mező-szent-Györgyi lakos egy kocsin bízott libákat hozott a heti piacra eladás végett. Mikor kocsi-jával a sóstóhoz közel ért a ref. temető melletti kis nádasból egy meztlábás fegyveres ember ugrott kocsijához, s mielőtt *Lovasi* megakadályozhatta volna két hízott libát lekapott a kocsirol és zsákmányával visszaietett a nádasba.

Lovasi mikor meglepetéséből magához tért, leugrott kocsijáról s a rabló után vetette magát. Mikor azonban a nádasba akart menni, a rabló visszafordult üldözője felé, lekapta válláról fegyverét s reá sütötte *Lovasi*ra, a kit a golyó szerencsére nem talált ugyan el, de a lövés annyira megijesztette, hogy nem volt bátorsága a rabló üldözésére, hanem sietve kocsijára ugrott és gyors vágatásban igyekezett minél előbb menekülni a veszedelem színhelyéről.

Lovasi a kalandot elbeszélte ismerőseinek de a rendőrségnél akkor sok dolga miatt nem tett feljelentést.

Ma reggel fél négy óra tájban ismét ott

haladt el kocsijával a kis nádas mellett. *Kocsiján* ezuttal vele volt *Nagy* József nevű társa és még két nő. Mikor a nádas elé értek, ismét szétnyílt a subogó náderdő és ezuttal már két rabló állott a lovak elé.

Lovasi és *Nagy* azonban nem vesztették el bátorságukat, hanem felkapták a kocsinban magukkal hozott fűtykőseket s leugrottak a kocsirol. A rablók azonban nem várták be a támadást hanem gyors iramodással visszafutottak a nádasba, a hol csakhamar eltűntek üldözőik elől.

Ez a páratlan vakmerőséggel két izben végrehajtott rablótámadás minden felé a legnagyobb izgalmat keltette, annál is inkább, mivel a város területén is nap-nap után történnek kisebb nagyobb lopások annélkül, hogy a csirkefogókat a rendőrség kézre tudná keríteni.

Jellemző, hogy e rablótámadás alkalmával a rendőrség semmiféle nyomozást nem indított és nem is szándékozik megindítani s abban a hiszemben van, hogy kötelességének egészen derekasan megfelelt azzal a rendelettel, a melyben *Mihályi* Imre főcsószat felhívja, hogy azon a helyen, a hol a rablótámadás történt, egy őrszemet állítson fel.

A derék rabló urakat, ha nem fognák fel ésszel maguktól is, hogy az őrszem jelenlétében nem tanácsos azon a helyen, a rablótámadást ismételni ezuton is figyelmeztetjük, hogy méltóztassanak egyelőre támadásuk színhelyét máshova áttenni, a hol aztán szabadon folytathatják majd megkezdett működésüket s ha majd kevésbé lesznek tapasztalatlanok, s ha a lövésben nagyobb jártasságra tesznek szert, idővel *Róza* Sándor nimbuszát is megszerezhetik maguknak.

Mert a mi rendőrségünknek kisebb s nagyobb a gondja annál, semhogy flegmatikus nyugalmát holmi nyomozás félléssel megzavarja óhajtán!

HIREK.

— **Hódoló felirat a királyhoz.** Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága a f. évi aug. 2. tartott rendkívüli közgyűlésen az alispán indítványára elhatározta, hogy a honvéd nevelő és képző intézet felállításáért hódoló feliratot intéz a királyhoz. A szépen megkonstruált feliratot ma bocsátotta utnak az alispán.

— **Köszönet József főherczegnek.** Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága azon alkalmából, hogy *József* főherczeg a millénium emlékére *Martonvásárhelyen* tervezett árvaház építéséhez telket adományozott, az angusztsui rendkívüli közgyűlésen elhatározta, hogy köszönő feliratot intéz ő Fenségéhez. Az alispán a közgyűlés határozatának ma tett eleget, midőn a feliratot *József* főherczeghez megküldötte. A köszönő felirat a következőképen hangzik:

Fejérvármegye közönsége szeretett hazánk, Magyarország czredéves fennállásának magasatos örömmünepén lelkesedéssel határozta el, mikép hajlékot emel a társadalom legelhagyottabbjainak, az árváknak, hogy csekély részben pótolva a gyengéd szülői szeretetett, jótékony-sága gyakorlásával Hazánknak megmentés az elveszendőket s ez által a magasatos ünnephez méltó, maradandó, éltető emelket biztosítson.

Az elhatározáshoz vármegyénk közönségének minden egyes tagja lelkes örömmel járult; de örömrünk sokszorososan fokozódott az által, hogy Császári és Királyi Fenségéd elhatározásunkat — és mert nemes szíve által vezéreltetve kivihetővé tette, a létesítendő árvaház felépítéséhez szükséges telket legkegyelmesebben e

vármegye közönsége rendeltetésére bocsátani kegyeskedvén.

Császári és Királyi Fenségednek eme legkegyelmesebb ténnyé, míg egyrésztől öröt ad nekünk, hogy immár magunkra vállalt hazafias és emberbaráti kötelezettségünket a jövőben kétszerezett örömmel teljesíthessük, másrészt legkedvesebb kötelezettségünké teszi, hogy hálás köszönetünket nyilvánítva kérjük a magyarok Istenét, az irgalom és könyörület atyját, hogy Császári és Királyi Fenségedet, Fenséges családjával együtt a magas trón javára, Hazánk legnagyobb örömére a vármegyénk büszkeségére a legjobb egészség és legnagyobb boldogságban igen sokáig tartsa meg.

Fejérmegyei törv. bizottságának folyó évi augusztus 2-án tartott rendkívüli közgyűléséből.

Császári és Királyi Fenségednek alázasat szolgája

Huszár Ágost, alispán.

— Személyi hir. Dr. Steiner Fülöp megyei püspökünk a fővárosból szeptember 30-án székelyére visszaérkezett.

— Bankett. Az általános örömműnyp alkalmából a főispán kezdeményezésére f. hó 4-én hétfőn d. u. 1 órakor a Magyar-Király szállodában társas ebéd lesz, melyen egy teríték 2 frtha kerül (bor nélkül). Az előjegyzés eddig is a legfényesebb sikerrel járt.

— Jegyzői vizsga. Szeptember hó 28. és 29-én a megyeház kistermében tartott jegyzői vizsgálaton 6-an jelentek meg. Jó eredménnyel vizsgáztak: *Mersich Géza* csurgói, *Salamon Róbert* sárbogárdi, *Kis Ferencz* seregélyesi és *Tóth András* ercsiai segédjegyzők, továbbá *Vibor Géza* csákszerényi irnok.

— Kivilágítás. Az eddiginél sokkal nagyobb fényvel ünnepli az ország az idén királyunk névünnepe. Városunk is igyekszik követni a többi városok példáját s gazdag lobogó díszben várja a nemzeti ünnep nap fölviráztat. *Réce István* h. rfőkapitány felhívást intézett a lakosokhoz, hogy házaikat holnap reggeltől lehetőleg lássák el lobogókkal hétfőn estig. Vasárnap este 7 óratól 8 óráig tervezett kivilágításhoz szintén járuljanak ablakaik kivilágítása által.

— Közigazgatási ülés. F. hó 12-én d. e. 10 órakor báró *Füth Pál* főispán elnökléte alatt tartja október havi ülését a vármegyei közigazgatási bizottsága.

— A szüret Moórótt, mint levelezőnk írja, október hó 4-én veszi kezdetét. A termés mennyiségére nézve közepesnek ígérkezik, minőség tekintetében azonban kitünő lesz, főleg azért, hogy sok az aszuszó. Az egész termést 50-60000 hektóra becsülik. Ara is valószínűleg magas lesz, mert a külföldről már is anyi a tudakozódás utána, mint máskor soha. Bécsi mustvásárlók járnak már is a vidéken s előre 24 kr-ért akarnak foglalni, de anyi árért nem kapnak sehol.

— A szálláspénzek. Az ideai hadgyakorlatok alkalmával elszállásolt katonák utáni szálláspénz fizetést illetőleg többen fordultak hozzánk kérdéssel, melyre vonatkozólag a következőket válaszoljuk: Minden háztulajdonos, a kinél beszállásolás történt, egy törzstiszt után 24 óránkint 70 kr, alantast tiszt után 35 kr, közlegény után 1 kr szállásdíjat kap. Ló után 1 napra másfél krajczár jár. A beszállásolásnál a háztulajdonos *szállásolási jegy*-et kap, melyen fel van jegyezve a beszállásoltak száma és az idő, a meddig az illető lakását igénybe veszik. A jegy hátsó oldalán pedig nyugta van, melynek ellenében az illető háztulajdonosok folyó hó közepéig a szállásmesternél felvehetik pénzüket, azon túl pedig a pénztárnál. A ki azonban 6 hónapig nem váltja be a nyugtáját, az öt illető összeg visszamarad a pénztárban s a jövő szállásolás költségei fedezéséhez használhatik fel. Az ideai rohamos beszállásolásoknál sokan utólag kapták meg a szállásolási jegyet, sokan pedig, kik nem jelentették be, hogy ná-

luk is történt beszállásolás, nem is kaptak. A kiknek nincs jegyük, azok nem számíthatnak szálláspénzre.

— Kutya. Ezúttal azokról a négy lábú kutyákról akarunk írni, melyek lépten-nyomon kellemetlenséget okoznak a járókelőknek, sőt nem egyszer azok testi épségét is veszélyeztetik. Miután az a meggyőződésünk, hogy a kutyákra vonatkozó belügyminiszteri rendelkezet rendőrségünk nem ismeri, szükségesnek tartjuk — kettővel — megismertetni. 1888. január 19-én kelt belügyminiszteri rendelet a következőket tartalmazza:

„A gazdátlan ebek a városi gyepmester által időközönként és esetről-esetre összefogandók s megsemmisítendők. Hasonló eljárás alá esnek az olyan ebek, melyek a heti s egyébb vásárookra érkezőkkel jönnek, ha jó szájkosárral ellátva, vagy (pl. a kocsihoz) megkötve nincsenek.

Minden eltulajdonos köteles ebére felvigyázni vagy felvigyáztatni s a kutyák által okozott kárért felelős.

Az összes város területén levő ebekről nyilvántartás vezetendő s a bejelentést elmulasztott háztulajdonos szigorúan büntetendő. A házország szolgált ebek nappal kötte tartandók, a mérgek és harapós ebek azonban éjjel is kötte tartandók kivéve, ha olyan udvaron vannak, melyből sem ki nem ugorhatnak, sem oda idegen be nem juthat. stb.

1893-ban a belügyminiszter újabb rendelkezést bocsátott ki a kutyákra vonatkozólag, a mely a következőképp szól:

„A város belterületén mérsáros, dogge és más nagyobb fajtájú ebek a tulajdonos által szájkosárral látandók el.

A tanács a szájkosár kényszerít a város belterületén minden egyes ebre nézve elrendelheti, mely esetben utcán és tereken az ebek csakis szájkosárral járhatnak. E tilalom nem vonatkozik a pórázon vezetett vizslákra.

A gyepmester a kutyákat összefogdoshatja időnkint a r. kapitány felhívására. stb.

A mint a fent idézett rendelkezetkből is kitetszik, a rendőrség karöltve a városi tanácsal igen könnyen megszabadíthatna bennünket a kutyák okozta kellemetlenségektől. Csak akarnia kellene!

— Táncziskola. Az ős beáltával egymásután megnyitól iskolák közül nemokára megnyitlik a legutolsó, a legkedvesebb is: a táncziskola. Ott nem kell tanulni matezist, grammatikát, ott nem lehet fogni szekundákat, mert hisz nincs felelés és mégis olyan szorgalmasan eljárnak az órákra azok a mosolygós arcú, boldog szívű tanítványok, még a betegség sem tarthatná őket vissza. Az előadás, egy szál hegedőnek monoton sírása — és mégis érdekes. A tanulás — izadásig menő gimnasztika és mégis kellemes. Az eredmény — mulatási vágy és néhány emlék, néhány kedves emlék. Az örökifjú *Marossy Lajos*, városunknak régóta legelőnyösebben ismert tánczestere október hó 17-én nyitja meg a tánczoktatást Szt.-István-utcai saját házában.

— Eltévett bárány. A napokban *Antal* Antal helybeli lakos jelentkezett a rendőrségnek, hogy ő egy gazdátlan birkát talált. A rendőrség tudomásul vette az esetet s az eltévett bárány felett napirendre tértek. Jön később *Verges Mátyas* olaj utca 6. sz. alatti lakos és jelenti, hogy egy birkája elveszett, kérné a körözés elrendelését. A h. r. főkapitány a jelentkezőt *Antalhoz* utasította, a ki valószínűleg azt a birkát találta meg. *Antal* azonban azzal fogadta a kérdézősködőt, hogy ő nála idogen birka nincsen. Erre a kijelentésre már a rendőrkapitány is beleszólt a dolgba, magához hivatá *Antal* *Antal* s kérdezte, hogy hol van a birka? *Antal* azt válaszolta, hogy átadta *Havranek* köfáragónak, mert az övé volt. *Verges* most tehát *Havranek* köfáragóhoz ment, a ki azonban kijelentette, hogy birkát nem vesztett el s nem is kapott senkitől. Az eltévett bárány ügye e szerint érdekes fordulatot nyert s a további vizsgálat fogja kideríteni, hogy hova lett.

— Érdekes előadásokat rendez a színházban holnap és holnapután este *Annetelli* ur, nevének mint médiumnak közreműködésével. *Annetelli* néhány éve már volt városunkban s érdekes mutatványai meglepték a közönséget. Jelen előadásainak mísora között is több érdekes van, így a melyek a hypnotizmus körébe tartoznak, továbbá a „repülő tünder“ vagy az „öregnek örlés által fiatallá változtatása“, no meg egy csomó elűntetés, semmiből valamit, kicsinyből nagyot, nagyból kicsinyt csinálni. Az ember azt hinné, hogy a polgármester nagyon fog érdeklődni az ilyesféle szemfényvesztések iránt, pedig dehogyan! Nagyobb *Annetelli* ő *Annetellinál*!

— Csecsemők névlajstroma. Dr. *Molnár* József a felsővárosi kerület orvosa, tegnap a rendőrkapitánysághoz kérvényt intézett, melyben a felsővárosban dajkaságban levő gyermekek névjegyzékét, címét s a szülésznek neveit önéki beküldeni kéri, hogy azokat pontosan nyilvántarthassa. A kerületi orvosok eddig ugylátszik nem vették igénybe ezen lajstromokat, reméljük azonban, hogy dr. *Molnár* József példáját mindnyájan követni fogják.

— A rendőrség és esendőség; szövetség. Régóta rokonszenvvel kísérté közönségünk a derék esendőrök buzgó és eredményes működését. Mindenki előtt ismeretes dolog az, hogy a gonosztevők csak addig vannak biztonságban, míg a város határain belül vannak; mihelyt túllépték azt, s a esendőrség hatáskörébe jutottak, vége az arany szabadságnak! És ez tény; nap nap után igazolják szomorú tapasztalatok. Így például a kóbor cigányok, kik a városban szabadon garázdálkodnak, ott kün pedig aránylag csendesen viselik magukat s míg a hajdu fanyegtetéseit fel sem veszik, a esendőrnök a neve hallatára is megrémülnek. Örömmel hallottuk tehát a jó hirt, hogy a rendőrkapitányság megengedi (kérni kellene, kérni!) a esendőrségnek, hogy már a legközelebbi országos vásár alkalmával, előleges bejelentés mellett, a városban cirkálasson s a bünös és közveszélyes egyéneket letartóztathassa. Az általuk letartóztatott egyéneket a rendőrség veszi át s csukja el.

— Állategészségügy a megyében. A ragadós állati betegségek állásáról a „Földművelésügyi Ertesítő“ legutóbbi száma a következő kimutatást közli. E kimutatás szerint 1897. szeptember 22-én Fejérvármegye területén a következő ragadós állatbetegségek fordultak elő: *Lépfene*: Csóvár 9 udvar, összesen 1 község 9 udvar. *Veszétség*: Igar 1 udvar. *Talonykór és bőrféreg*: Vereb 1 udvar. *Ragadós száj-és körömfájás*: Kápolnás-Nyék 1 udvar. *Sertés-orvász*: Szt.-Ágota 2 udvar, összesen 1 község 2 udvar. *Sertésvesz*: Ába, Acsa, Alaploz tar, tozó Réh pusztá, Acsuth, Alsó-Szent-Iván-Bicske, Bodajk, Csákszerény, Czece, Csőcs, Gárdony, Gánth, Herczegfalva, Igar, Ivánca, K.-Perkáta, Moór, Nadap, Nádasd-Ladány, N.-Láng, Ondód, Pákoz, Pátka, Polgárdi, Pusztá-Egres, Sár, Sárbogárd, Sár-Szent-Miklós, Sár-Keresztur, Seregélyes, Szt.-Ágota, Szt.-Mihály, Sósut, Sukoró, Tabajd, Táz, Vencze. Összesen 36 község.

— Utcai botrán. *Orbán* József molnár legény csütörtök délután 3 órakor boros fővel beállított *Deutsch Béla* Nádor-utcai üzletébe s ott lármázni kezdett. Azonnal rendőrt kildtek s jött is egy legény, a ki éppen akkor öltözött a rendőri ruhába s erélyesen rákiabált a molnár legényre. *Orbán* Józsefnek azonban nem imponált a rendőri felépése, odaugrott hozzá, nyakon ragadta s valósággal dulakodni kezdtek. Végre is a rendőri felalalta magát, kötelet szerzett, megkötözte az ordító embert és egy kocsin a városházhoz szállította. Velük érkezett oda a kivánsiák nagy tömege is. Kihallgatni nem lehetett, mert mindig kiabált. Lecsukták a börtönbe, hol másnapra kijózanodott. *Réce István* h. rendőrkapitány felolvasta előtte

az ítéletet, melyben 4 frt pénzbírságra ítéli. Orbán megköszönte, hogy csak ennyire ítéltek el s a délutáni skandalomért ünnepélyes bocsánatot kért.

— Van szerencsém a t. Amatőr és Fényképész urak b. tudomására hozni, hogy a fényképezésnél előforduló vegyszereket továbbá *Collodin papiros és Lemszeket* mindenféle nagyságban állandóan raktáron tartok. Tisztelettel **Segesváry Dezső**, gyógyszerüzet tulajdonos (Kossuth- és szarka-utca sarok, Dietrich-ház.)

— **Egy éves önkéntesok** egyenruháikat és felszereléseiket a legjobban és legolcsóbban **Weisz L. s fia** cégénél szerezhetik be (Székesfejervár, Nádor-utca Gebhardt-ház.) Ugyanott tüzoltói ruhák és felszerelések a legjutányosabban beszerezhetők.

— **Beszélő kirakat!** Lehetetlenség városunk fő-utcáján végig haladni, hogy ne tűnne szemünkbe **Steininger Sándor késs női és gyermek felöltő, divat és vászon üzlete**, most a közönség színe javát lehet ott találni, vásárolja őszi ruha szükségleteit és bámulatának nyíltan kifejezést ad, hogy **Steininger Sándor** cégénél mily remek választék és mily csoda olcsó árúért lehet most vásárolni. **Steininger Sándor** eltekintve attól, hogy a legelső kül- és belföldi üzlegektől szerzi be árúit, gyakran nagyobb parthikat vagyis csódtömegeket vásárol össze, mit aztán potom áron a közönség rendelkezésére bocsájt. Ajánlatos hogy a t. közönség saját érdekében mielőtt bevásárlásait bárhol is megtenné, tekintsen be **Steininger Sándor** üzletébe, szerezzen magának meggyőződést ezen hallatlan jutányos és szolid kiszolgálásról. — Egy külön álló „*Késs női és gyermek felöltő terem*“ van az az őszi idényre berendezve, hol 5 frt 50 krtól feljebb egy divatos női téli kabátot, 1 frt 50 krtól 60 frtig a legremekebb gallérokat lehet kapni.

— **Óriási választékban** érkeztek a legdivatosabb női divatkelmék, téli felöltők, gallérok, futó- és nagyszőnyegek, minden egyes cikk eredeti gyári árért lesz árusítva **Deutsch Manó és fia** divatáruházában.

— **Egyházi szerek**, zászlók, miseruhák, keresztuti- és oltárképek, csillárok, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánkozik **Szűts és társa**, a bibornok-érseki és Magyarország hercegprimásának udvari szállítói. **Budape ten, IV., Kossuth Lajos-utca.**

MAGYAR FÖLDHITEL

BUDAPEST, Nemzeti színház bérpalotája.

VIII. ker., Kerepesi-ut 5. szám.

Ajánl

3 1/2 és 4 %-os jelzálogkölcsonöket

földbirtokra, házakra, a fővárosban és a vidéken, a becsérték 50, illetve 70 %-os

megterheléséig. Továbbá birtokparcellázásokat, telepítéseket, talajjavítási kölcsönöket az ide vonatkozó 1897. év törvény-czikk alapján. — Kimerítő prospektus kívánatra postafordultával meg.

MAGYAR FÖLDHITEL

Budapest, Nemzeti Színház bérpalotája,

VIII. Kerepesi-ut 5. szám.

KREIZLER SÁMUEL ÉS FIA

Székesfejervárott

BELPIACE (SAJÁT HÁZ.)

ALAPITTATOTT 1842-BEN.

Vásznak, asztalneműek, chiffonok a legjobb minőségben. Ruhakelmék, selymek, paplanok, szőnyegek és gratlik pargetok, posztók és gyapju-kelmék a legnagyobb választékban.

MINDEN CZIKK

a legmérsékeltébb szabott áron.

Kérem a tisztet közönség becses pártfogását.

Ugyanezen házban egy „ÜZLET HELYSÉG“ azonnal kiadó.

HIRDETÉSEK
felvétetnek

kiadóhivatalunkban

Kigyó-utca 9. szám alatt

a legjutányosabb árban.

BUTOR

raktáromat, kárpitos és asztalos műhelyeimet május hóban **Kossuth-utca 18. szám alá helyeztem**, egyszersmind megnagyobbítottam.

Idáig nem létező olcsó árakon kaphatók:

Háló, Ebédlő, Szalon, Iroda és minden lakosztály berendezések; Egyes szekrények, és ágyak, magas divánok, ottománok, tükrök, képek, hajlitott székek, asztalok, karuisok, összezsukható fotel, és szekrény ágyak. Lószőr, afrik, és ruganyos madracok méret szerint pontosan készítettnek.

Kézimunkák mondérozása izléses kivitelben.

Tapétázások jótállás mellett.

Rajzokkal és költségvetéssel díjtalanul szolgálók.

IFJ. FÜSTER IMRE

Székesfehérvárott, Kossuth-utca 18. szám.

KÖHÖGÉS,

rekedés és elnyálkásodás ellen legjobb hatású szer a **RÉTHY-féle**

pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti, kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr., 5 dobozzal 1 frt 50 krért bérmentve küld

RÉTHY BÉLA

gyógyszerész Békés-Csabán.

Csak akkor valódi, ha minden doboz fenekén aláírásom látható.

Réthy Béla
gyógyszerész

CSÁSZÁR ILMA női divatterme,

SZÉKESFEJERVÁR ** KOSSUTH-UTCZA 20. SZ.

Van szerencsém a m. t. hölgyközönséget tisztelettel értesíteni, miszerint bécsi bevásárlásomból visszatértem s raktáram már teljesen be van rendezve a legújabb és legelegánsabb

őszi- és téli- hölgy-kalapokkal

a legfinomabbtól a legeleőbbig.

Különösen nagy választékban **párisi és bécsi modell-kalapjaimat** bátorokodom becses figyelembe ajánlani. Ugyiszintén **gyermekkalapokkal** és **főkötőkkel** igen szép választékban s nagyon jutányosan szolgálhatok.

Gyászkalapok raktáron vannak.

Miután magamat a m. t. hölgyközönség szíves pártfogásába ajánlom, egyszersmind biztosítom, hogy **olcsó áram** s a legszolidabb pontos kiszolgálásom által igyekezem az eddig tapasztalt bizalmat a jövőben is kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel

CSÁSZÁR ILMA divatárusnő.

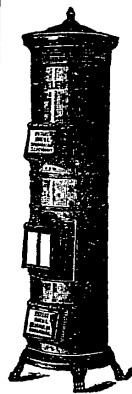
Legujabb remek kézimunkák
 kézi munkákhoz különféle anyagok,
ágy-, asztal- és vászon-árak,
 kézi női-, női- és gyermek jó minőségű
FEHÉRNEMŰEK
 jutányos áron szerezhetők be
GERENDAI GYULA
 vászon-, fehérnemű és kézimunka kereskedőnél,
 Székesfejérvárott Kossuth-utca sarok.

Kézimunkák vidékre választására küldetnek.

LEGJOBB GLACZÉ KEZTYÜK.

DIVATOS NYAKKENDŐK!

SELYEM ESERNYŐK!

Krén I.
 világító-kályhagyára
 Székesfejérvárott.

MINDENFÉLE KÁLYHÁKAT GYÁRT.

Képes árjegyzéket
 kívánatra bementesen küld.

RODE IMRE

Uri és női divatüzlete Székesfejérvárott,
 Nádor-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség b. figyelmét bátorítom felhívni az alant felsorolt árakra, melyek új üzletemben nagy választékban legjobb minőségben olcsó árakon szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:

férfi kemény kalap fekete 2.- 3.- 3-50
 férfi puha kalap színes 1-50 1-80 3.-
 férfi puha kalap fekete 1-60 1-80 3.-
 férfi puha kalap Loden 1-20 1-50 1-80
 gyermek kalap minden színben 75 től 1-50

Férfi sifon ing:

sima elővel gallér nélkül 1-20 1-50 2.-
 szeg. elővel gallér nélkül 1-50 1-80 2-20
 himzett „ gallér nélkül 1-80 2.- 2-40
 batiszt „ gallér nélkül — 2-20
 selyem „ gallér nélkül — 2-20 3.-
 férfi gallér fehér és színes 12 drb 2 frt.
 férfi kézelő fehér és színes 12 pár 4 frt.
 Creton gy. ing gallérral —90 1-20 —
 sifon gallér nélkül 1.- 1-20 —
 férfi lábra való köpper —80 1.- 1-20
 férfi lábra való atlasz damask 1-30 1-60

Zsebkendők:

tél vászon színes széllel 1-20 1-50 1-80
 czérna vászon színes széllel 2-40 3.- 3-60
 fehér vászon és batiszt 3-50 4-50 5-50
 gyermek Clott esernyő —90 1.- 1-20
 férfi Clott esernyő 1.- 1-20 1-50
 félselyem esernyő 1-80 2.- 2-20

Reklam nyakkendők:

Legdivatosabb formákon 15, 20, 25 kr
 Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1-60

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező színekben párja 1-20 frt.

Nagy választék férfi, női és gyermek-harisnyákban, továbbá válfüzők, csipkék, szallagok, kötő és horgulópamutok, csipke függönyök és minden e szakmába vágó rövidáru cikkekben.

Csak csekély

HAVI RÉSZLETFIZETÉSRE

kaphatók!

Legujabb divatu tavaszi-gallérok és kabátok.

Kész férfi- és gyermekruhák

minden nagyságban. Kanavász, vászon és minden e szakmába vágó

ezikkek, valamint

ingek, gallérok és labravatók, nap- és esernyők dus választékban.

— Nagy raktár asztal- és futó-szőnyegekben. —

LŐWY ADOLF + + + + +
 + + + + + **SZ.-FEHÉRVÁR.**

(Felmayer mellett.)

NAGY BUTOR-ELADÁS!!

SZÉKESFEHÉRVÁROTT SAS-UTCZA 16. SZAM,
 A „FEKETE SAS“ szálloda átellenében.

A ház lerombolása és a raktárhelyiségek kiürítése végett a raktáron levő összes

asztalos-, kárpitos-, és esztergályos-butorok,

ugyszintén fal- és pipere tűkrök, képek,

szőnyegek, függönyök, madraczok, vaságysak, mosdó asztalok

és számtalan fel nem sorolt tárgy minden elfogadható árakban eladotnak.

Ez alkalommal szabadjon igen becses megrendelőimmal tisztelettel értesíteni, hogy kárpitos és asztalos raktáromat haladéktalanul tovább folytatom és készséggel vállalkozom mindennemű javítások és átalakításokra; lakosztályok tapetirozására, helyben úgy mint vidéken; szolid, izlésteljes és jutányos munkáimért reményelem, hogy becses megrendelőimnek 35 évi szakadatlan működésem elég biztosítékot nyújt további becses bizalmukhoz, melyet tisztelettel kér

Jd. Fűster Imre,

kárpitos- és asztalos-üzlet tulajdonos.

A székesfejvári színházban
Vasárnap október 3-án s hétfőn 4-én.

EGY EST
az álmok országában.

Legújabb találmányu csalódások!

Asz illuzionista, antispiritista, magnetista s hipnotista

ANETELLI

a spiritista és hypnotista médium MADAM ANETELLI közreműködésével.

Ezen a legújabb rendszer szerint kidolgozott képzelő és mystikus előadások 1000-nél több titkos és bámulatra méltó mutatványokat tartalmaz, melyek közül a legtöbb utánozhatlan, itt még nem látott eredeti, feltűnést keltő számokból áll.

Egy „Medium“ eltűnése
 a nézőközönség ellenőrzése mellett.

MISS LAZO a lég királynője.

A repülő tündér.

A spiritizmus csodái
 vagy a babonás hit teleplezése.

A vízben úszó élő emberi fej.

HYPNOTIKUS MUTATVÁNYOK
 (delejes alvás), több helybeli egyén delejezése, rendkívüli elalvási esetek, képzelt tagmeredések, ábrándozások, alvajárások (sommnambulizmus.)
 Élni, meghalni, viszontlátni (magnetikus alvás).

Nagy feltűnést keltő mutatvány!
 Mindenütt viharos tetszés. Az élő talány. Megtekintésre érdemes.

Uj! Sibylla Uj!
 a hypnotikus fej.

Első a maga valóságában. — A párisi világtárlaton 18,189. sz. a. szabadalmazva.

A nő teremtese. — Az öregnek örök által fiatalító átváltoztatása.

Mindenütt tetszést aratott! Nagyszerű látványosság!

Villámgyors eltűnése két hölgynek a nézők

köréből a közönség szeme előtt a nyílt színpadon.

Bácsban 60-szor előadva! Egyedül a maga nemében!

HELYÁRAK: Földszinti és elsőemeleti páholy 4 frt. — Másodemeleti páholy 3 frt. — Elsőrendű zártarék 1 frt. — Másodrendű zártarék 80 kr. — Harmadrendű zártarék 60 kr. — Másodemeleti erkélyalás 50 kr. — Másodemeleti erkélyálló 30 kr. — Földszinti állólhely 40 kr. — Deák-, Astona- és gyermekjegy 30 kr. — Karzati ülőhely 30 kr. — Karzati állólhely 20 kr. — Műsor 10 kr.

Jegyek előre válthatók d. e. 9-1/2-ig és d. u. 2-5. a színházi pénztárnál.

Pénztárnyitás 7 órakor. — Kezdeté 8 órakor.

Számlák, körlevelek és árjegyzékek tisztán és csinosan!

ALAPÍTOTT 1871.

ALAPÍTOTT 1871.

SZÁMMER IMRE

könyvnyomdája (gőzerővel)

KÖNYVKÖTÉSZETE

ÉS LEVÉLBORITÉK-GYÁRA

— * SZÉKESFEJÉRVÁROTT. * —

Készít minden néven nevezendő

KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT.

Raktárt tart kész nyomtatványokból:

Városi és községi előjárók és árvaatyák számára. Szolgabírói hivataloknak. Ügyvédek, járásbírók és végrehajtók részére. Róm. kath. és ref. lelkesi hivatalok számára. Takarékpénztárak, segély-egyletek, kaszinók és olvasókörök részére. Uradalmak, bérlek és gazdák számára. Gyógyszertártulajdonosok részére. Kereskedők, iparosok és ipartársulatok számára. Szállodatulajdonosok és vendéglősök számára.

Továbbá:

IRÓPAPIROK, LEVÉLBORITÉKOK és LEVÉLPAPIROKBÓL

menkülőben

IRODAI SZEREBŐL:

tinták, írások, valódi acél- és réztollak tollnyelvek, pecsétviaszok a több ebből jutányos árak mellett!

Meghívó-, bejelentő-, csim- és látogató-jegyek díszesen!

„KEGYELET“

az »Első hazai cs. és kir. érczkoporsó-gyár« temetkezési vállalata,
 Sz.-Fejérvár, Kossuth-utca Dieterich-féle ház.

Van szerencsém szives tudomásul hozni, hogy
„KEGYELET“ ezim alatt
 egy a jelenkor minden igényeinek megfelelő

TEMETKEZÉSI VÁLLALATOT

rendeztem be, hol is úgy a helybeli mint a vidéki tisztelt gyászoló közönségnek minden e szakmába vágó cikkeket **gyári áron bocsájtok rendelkezésére.**

Raktáron tartok a legegyszerűbb fakoporsóktól a legdíszesebb érczkoporsókig mindentéle árban. — Továbbá szemfedeleket, lepedőket, párnákat, szóval teljes berendezést a temetkezéshez szükséges kellekekből.

Nagy raktárt tartok legszebb kivitelű művirág, érc és örökzöld koszorúból.

Elvállalok úgy helyben mint vidéken teljes temetkezések rendezését, kápolnák, szobák behuzását stb

Rendkívüli olcsó árban bocsájtom a gyászoló családok rendelkezésére úgy helyben mint vidéken saját dísz gyászkosijaimat, (halottas koszi) és pedig a következő áron:

Egy díszes 8 oszlopos fekete ezüstös gyászkoszi helyben 2 lóval 4 frt,

Egy díszes lék ezüstös gyermek gyászkoszi helyben 3 frt.

Továbbá rendelkezésére áll még a gyászoló családoknak egy igen díszes üveges fekete ezüstös gyászkoszi és igen díszes fehér aranyozott üveges gyermek gyászkoszi a megfelelő testőrség és kapussal. — Hulla szállítást az ország és külföld minden irányában elvállalom.

Magamat a t. gyászoló családok szolgálataiba felajánlva maradok kiváló tisztelettel

GEBAUER KÁROLY,

az „Első hazai cs. és kir. szab. érczkoporsó-gyár“ tulajdonosa.

Nyomatott Számmér Imrénél, Székesfejérvárott.